

Ordre de 6 d'abril, publicada a la Gasetta del 10, disposant que la venda ambulants de corbates s'inclogui en l'epígraf 45 de la classe quarta de la secció tercera de la tarifa primera de la contribució industrial.

Ordre de 6 d'abril, publicada a la Gasetta del 10, modificant el segon paràgraf de les notes annexes a l'epígraf primer de la classe quinta de la tarifa segona de la contribució industrial, amb referència a les cases editorials.

Ordre de 18 de març, publicada a la Gasetta del dia 11 d'abril, denegant la suspensió de l'Ordre de 23 de febrer del corrent, que afecta als accidents de treball dels porters.

Decret de 9 d'abril de 1934, publicat a la Gasetta del 12, modificant l'article 60 del Reglament per a l'Administració de l'Impost del sucre.

Ordre de 10 d'abril, publicada a la Gasetta del 12, modificant els articles 3 i 7 de l'Ordre del dia 11 de febrer del corrent, en referència amb la compra de pólvora i cartutxos.

Ordre de 10 d'abril, publicada en el Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya del dia 11, declarant dies de festa els 14, 15 i 16 del mes corrent, i inhàbil aquest darrer, per tal de commemorar el tercer aniversari de la proclamació de la República.

COMENTARIS DEL MOMENT

L'ordenació de l'economia espanyola

En el número d'aquest Butlletí, corresponent al mes d'abril, amb motiu d'ensatar la nostra col·laboració a l'òrgan i portantveu del «Centre Gremial» d'aquesta ciutat, publicarem un article inaugural de la sèrie queensem escriure, titulat «Per on cal començar», en el que després de remarcar la deixadesa i desorientació dels nostres governants en matèria econòmica, així com l'ignorància per part d'uns i la desatenció o poca consideració per part d'altres amb què tots, polítics i diputats, tenen per qüestions d'aquest caràcter, propugnàvem per la creació d'una Cambra especial que es dediqués exclusivament a estudiar i deliberar sobre assumptes essencialment econòmics i socials, per tal que el Parlament, sense minva de la sobirania que li és pròpia disposés d'un òrgan especialitzat que li preparés el terreny i li deixés explícit el camí per a l'alta funció que li està encomanada.

Ço és, recollirem l'idea d'aquesta Cambra especial, de l'al·lusió que d'ella feu el diputat senyor Besteiro en un discurs que pronuncià en el Parlament amb motiu de discutir-se un projecte de llei sobre construccions marítimes, i feiem un lleuger esboç de la forma que, al nostre entendre, havia d'estar constituïda, de la missió especial que portaria a cap, i del buit que havia d'omplir en el governament del país, desenrotllant una política d'ordenació i coordinació d'interessos, de la que tan mancats n'estem, certament, avui dia.

Perquè una economia nacional està integrada de nombrosíssimes cèl·lules — empreses, cases de comerç, etc. — que despleguen llur activitat dins un determinat territori, tan unides i conexionades que

formen una espesa i complicada xarxa de finíssima sensibilitat, fins al punt que la més lleu influència es transmet i difundeix per tot el conjunt. Es una màquina tan delicada que requereix vigilància permanent i una cura extraordinària, sinó, es corre el perill que deixi de funcionar com cal per haver-se espatllat alguna de les múltiples peces que l'integren.

Precisament la crisi econòmica d'Espanya és un efecte pràctic de ço que acabem d'exposar. No és més que un desconcert i desequilibri dels diferents sectors d'activitat, motivat entre altres causes per la desorientació en la regulació econòmica. Perquè els interessos nacionals formen un conjunt inextricable i lluny de posar-los en pugna cal armonitzar-los mitjançant una política d'ordenació i coordinació per part del Poder públic, puix pretendre beneficiar a uns, equival a perjudicar-ne a molts d'altres.

I no pocs casos podriem citar per a demostrar que a Espanya es segueix una política totalment oposada amb la que fora de desitjar. Per exemple, un cas ben palès el tenim amb la llei d'elevació de les tarifes ferroviàries, recentment aprovada per les Corts i promulgada quan escrivim les presents ratlles. Què es lograrà amb tal mesura? Senzillament, un nou atac als interessos nacionals: un nou ajut a la desconcertació de l'economia. La puja de tarifes ha estat l'únic remei d'efectes ràpids que el Govern ha tingut a mans per tal de salvar les Companyies d'una imminent ruïna. Bé; però no s'havia d'esperar arribar així. Quan les coses es desvien del camí recte, s'han de preveure llurs efectes, posar-hi ma amb oportunitat i no esperar a que vagin empitjorant fins el darrer extrem. Es així com s'ha de preveure: preveu-